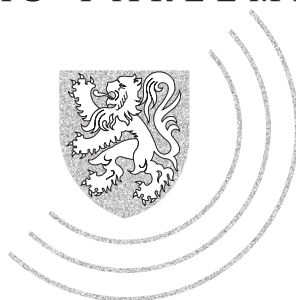

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

8 februari 2005

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet – versie 3 december 2004	11
Voorontwerp van decreet – versie 24 december 2004 – artikel 23	19
Advies van de Raad van State van 14 december 2004	27
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	35
Advies van de Raad van State van 11 januari 2005	39
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	45
Ontwerp van decreet	49

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Hoofdstuk I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk II

Milieueffect- en veiligheidsrapportage

Artikel 2

Artikel 10 van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage (B.S. 13 februari 2003) bevat zowel overgangsbepalingen inzake de erkenningen van MER- en VR-deskundigen (§1, §2) als inwerkingstredingsbepalingen inzake de erkenning van MER-coördinatoren (§3) en de erkenning van deskundigen voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten (§4). Deze inwerkingstredingsbepalingen zijn in essentie ook overgangsbepalingen omdat ze voorzien dat:

- 1° gedurende 18 maanden na de inwerkingtreding van het voornoemde decreet, een erkende MER-deskundige uit het team dat het MER opstelt, de taak van MER-coördinator kan uitoefenen, zonder daartoe over de erkenning van “MER-coördinator” te beschikken. Tijdens deze periode kan de administratie de keuze (uit het team van erkende MER-deskundigen) maken op voorstel van de initiatiefnemer;
- 2° gedurende 18 maanden na de inwerkingtreding van het voornoemde decreet, een erkende deskundige voor het opstellen van omgevingsveiligheidsrapporten, de taak van deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten kan uitoefenen, zonder daartoe over die specifieke erkenning te beschikken.

Bij afwezigheid van uitvoeringsbesluit dat de erkenning van MER-coördinator, c.q. deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten, regelt, is het noodzakelijk vermelde overgangsbepalingen een verlengde geldigheid te bezorgen.

Hoofdstuk III

Landbouw

Artikel 3

Bij de uitwerking van een regelgeving voor het subsidiëren van de deelname aan kwaliteitssystemen in toepassing van verordening (EG) nr. 1783/2003 bleek dat meerdere organisaties die instaan voor het beheer van recent opgestarte kwaliteitssystemen slechts een vestiging hebben in het Brusselse Gewest.

In artikel 4, §1, 2°, van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw wordt als erkenningsvoorwaarde gesteld dat de vereniging een vestiging heeft in het Vlaamse Gewest met een secretariaat waar alle gegevens, nodig voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie, ter beschikking zijn.

De toepassing van deze decretale voorwaarde zorgt ervoor dat een aantal organisaties niet voor erkenning in aanmerking komen louter omwille van het feit dat ze geen vestiging hebben in het Vlaamse Gewest, terwijl ze wel aan de andere voorwaarden voldoen en ze activiteiten in het Vlaamse Gewest ontwikkelen.

Om hieraan te verhelpen werd in het oorspronkelijke voorontwerp van decreet een wijziging van art. 4, §1, 2°, van het decreet voorzien, met dien verstande dat er een vestiging in het Vlaamse of Brusselse Gewest moest zijn. De Raad van State merkte in haar advies op dat de decreetgever hiermee zijn bevoegdheden te buiten ging. Door de territoriale begrenzing van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest kan de Vlaamse decreetgever immers niet bepalen dat een vereniging een vestiging mag hebben in het Brusselse Gewest en kan de controle alleen plaatsvinden op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Om aan de bezwaren van de Raad tegemoet te komen en verenigingen gevestigd in het Brusselse Gewest maar actief in het Vlaamse Gewest niet a priori de mogelijkheid tot erkenning te ontzeggen, wordt de vestigingseis vervat in artikel 4, §1, 2°, van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw vervangen door de verplichting op eenvoudig verzoek alle gegevens ter beschikking te stellen nodig voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie.

Hoofdstuk IV

Mestdecreet

Deze wetgevende maatregel heeft als doel de problematiek van de niet-bestaande veeteeltbedrijven evenals een knelpunt ingevolge de toepassing van het vervallen van de milieuvergunning op te lossen, zodat voor de veeteeltsector een klare en rechtszekere toestand ontstaat op het moment dat, conform het regeerakkoord, een aanvang wordt gemaakt met de uitwerking van een nieuw vereenvoudigd, transparant en meer resultaatgericht mestdecreet. De maatregel geeft geen aanleiding tot de stijging van de aangegeven mestproductie in het Vlaamse Gewest.

Artikel 4

Artikel 2, 7°, van het meststoffendecreet van 23 januari 1991 bepaalt welke inrichtingen als bestaande kunnen worden beschouwd.

Niet-bestaande inrichtingen kunnen geen hernieuwing of verandering van de vergunning bekomen. Verder werd enkel een nutriëntenhalte toegekend aan de niet-bestaande veeteeltinrichtingen die vergund waren en die sinds aanslagjaar 1995 tijdig en regelmatig aangifte bij de Mestbank hebben gedaan.

Huidig voorstel verruimt de definitie van bestaande veeteeltinrichting. Volgens deze bepaling zijn eveneens bestaand, de veeteeltinrichtingen die sinds aanslagjaar 2000 regelmatig hebben aangegeven en die over een milieuvergunning beschikken die verleend werd voor 1 januari 2000. Zij worden echter pas vanaf 1 januari 2004 voor bestaande gehouden.

Vermits in het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985 de bouwvergunning gekoppeld werd aan de milieuvergunning wordt in de nieuwe definitie gerefereerd naar het bestaan van de milieuvergunning.

Wat zijn de concrete effecten van deze verruiming:

- de groep niet-bestaande veeteeltinrichtingen die op basis van tijdige en regelmatige aangifte bij de Mestbank een nutriëntenhalte gekregen hebben, verkrijgen door deze maatregel allemaal volledige rechtszekerheid en bestaanszekerheid naar de toekomst toe omdat ze opnieuw kunnen hervergund worden en/of hun vergunning binnen de in het decreet voorziene mogelijkheden kunnen omvormen. Deze groep inrichtingen voldoet immers aan de nieuwe verruimde definitie.

Voor deze groep van inrichtingen, moet geen specifieke regeling uitgewerkt worden in verband met de nutriëntenhalte, omdat deze meestal reeds beschikken over een volwaardige nutriëntenhalte. De enige uitzondering hierop vormen de inrichtingen die nog een uitbreiding van de milieuvergunning gekregen hebben, doch van de bepaling van §3, 2° van artikel 33bis uitgesloten waren omdat ze niet bestaand waren.

- de groep niet-bestaande veeteeltinrichtingen die geen nutriëntenhalte gekregen hebben omdat ze niet voldeden aan het criterium van tijdige en regelmatige aangifte bij de Mestbank doch wel voldoen aan de verruimde definitie, kunnen op deze manier én een nutriëntenhalte krijgen én rechtszekerheid voor wat betreft het verderzetten van hun landbouwactiviteiten in de verdere toekomst.

Voor deze groep van inrichtingen moet voorzien worden in een procedure om de nutriëntenhalte waarop ze recht hebben op een eenvoudige manier te verkrijgen. Vermits deze groep van inrichtingen volledig gelijk geschakeld wordt met de oorspronkelijke groep van bestaande veeteeltinrichtingen, is het logisch dat de nutriëntenhalte volledig op dezelfde manier en onder dezelfde voorwaarden bepaald wordt (d.w.z. onder toepassing van alle bepalingen van artikel 33bis van het meststoffendecreet).

Door deze aanpassing van de wetgeving wordt in zeer ruime mate tegemoetgekomen aan het belang-

rijkste knelpunt in de nutriëntenhalte, met name de categorie niet bestaande inrichtingen.

Vermits er wel enkele voorwaarden zijn om in aanmerking te komen die bovendien verwijzen naar een bepaald moment (aanslagjaar 2000), biedt dit voorstel geen oplossing voor bedrijven die nog later beginnen aangeven zijn bij de Mestbank. Op dat moment was de regelgeving met betrekking tot nutriëntenhalte evenwel reeds gekend en goedgekeurd, zodat deze bedrijven de belangrijkste consequenties verbonden aan het niet aangeven reeds kenden.

Het principe van de stand-still van de vergunde productie op inrichtingsniveau dat reeds in 1996 werd ingevoerd voor grote delen van het Vlaamse Gewest en in 2000 werd veralgemeend voor het hele Vlaamse Gewest blijft behouden (met als uitzondering de mogelijkheid tot samenvoeging en bepaalde zeer specifieke inrichtingen).

Dit betekent dat veeteeltinrichtingen die niet over de noodzakelijke milieuvergunningen beschikken ook geen nutriëntenhalte kunnen krijgen of voor inrichtingen die een te lage vergunning hebben, de nutriëntenhalte beperkt blijft tot de vergunning.

Het betreft hier inrichtingen die geen of een beperktere milieuvergunning gekregen of gevraagd hebben en dus meerdere jaren (deels) in de illegaliteit produceerden. Hiervoor een oplossing aanreiken zou een beloning inhouden voor het duidelijk niet respecteren van de belangrijke milieuvergunningssystematiek, wat niet de bedoeling kan zijn en niet rechtvaardig is ten opzichte van de tienduizenden inrichtingen die zich wel aan deze regelgeving gehouden hebben.

Artikel 5

Met betrekking tot de milieuvergunning bestaat een belangrijk knelpunt tengevolge van de combinatie van enerzijds de bepalingen in het milieuvergunningendecreet en anderzijds de bepalingen in het mestdecreet.

Volgens het milieuvergunningendecreet is elke belangrijke verandering onderworpen aan een meldings- of vergunningsplicht. Hierbij moet rekening gehouden worden met het in het milieuvergunningen-

gendecreet ingeschreven principe van verval van de vergunning (zie artikel 28 MVD).

Wanneer binnen de vergunde inrichting dieren worden verplaatst naar niet-milieuvergunde stallen, dan kan de vergunning van de oorspronkelijke stal komen te vervallen wegens niet-exploitatie gedurende twee jaar. In de regel is een dergelijke interne verplaatsing binnen het milieuvergunningendecreet gemakkelijk vergunbaar met een procedure van verandering van de vergunning. Volgens het mestdecreet kan eens een milieuvergunning van rechtswege vervallen is, deze echter niet meer opnieuw toegekend worden.

Nochtans is in bovenstaande situatie na het opnieuw toekennen van het deel van de vergunning dat vervallen is, geen stijging van de vergunde productie ten opzichte van de oorspronkelijk vergunde productie (voor het verval van de vergunning).

De administratieve nalatigheid, namelijk het niet-melden van de aanvraag van verandering van de vergunning zonder stijging van de vergunde productie leidt tot de buitenproportionele sanctie van verval van de vergunning en ook van de nutriëntenhalte. Bovendien kon dit niet geregulariseerd worden omdat de nieuwe stal die er kwam in plaats van de oude stal (waarvoor de vergunning vervallen was door niet-gebruik gedurende 2 jaar) beschouwd werd als een verandering met stijging van de mestproductie.

Het regulariseren van de bovenstaande situatie leidt strikt juridisch gezien tot een stijging van de vergunde productie (weliswaar nadat deze eerst was gedaald ingeval de toepassing van het principe van verval van de milieuvergunning). Maar in de feiten is er geen stijging van de oorspronkelijk vergunde productie. Artikel 33ter dient te worden aangepast omdat het artikel een “vergunningstop” invoert door te stellen dat enkel veranderingen die geen stijging van de vergunde productie inhouden, toelaatbaar zijn. De wijziging houdt in dat in artikel 33ter, §1, c), na punt 6) een punt 7) wordt toegevoegd om configuratiewijziging te regulariseren.

Dankzij de toegevoegde bepaling kan dus voor een dergelijke configuratiewijziging toch opnieuw een vergunning verleend worden tot aan de oorspronkelijk vergunde toestand. Deze wijziging respec-

teert het in de wetgeving ingebouwde stand-still-principe van de vergunde productie.

Hoofdstuk V

Bosdecreet

Artikel 6

In deze paragraaf worden op dit moment “alle eigenaars van openbaar bos” gemachtigd om toe te treden tot een bosgroep. Het instrument van de bosgroepen is een belangrijk instrument ter bescherming van de bossen en ter verbetering van het bosbeheer. Aangezien het niet steeds de boseigenaar is die beschikt over alle zakelijke of persoonlijke rechten van een bos – deze kunnen geheel of ten dele overgedragen zijn – is het aangewezen het begrip “bosbeheerder” te gebruiken, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 6bis, van het Bosdecreet: “de boseigenaar of mede-eigenaar, de houder van andere zakelijke rechten of de houder van een persoonlijk recht aan wie het beheer van het bos toekomt.”

Artikel 7

De procedure voor goedkeuring van beheerplannen van zowel domeinbossen als andere openbare bossen wordt helemaal geregeld in een uitvoeringsbesluit in uitvoering van de bepaling in het eerste lid van §4. Het onderscheid in procedure van goedkeuring tussen domeinbossen en andere openbare bossen wordt best volledig in dat uitvoeringsbesluit vastgelegd, en beide procedures worden best geharmoniseerd. Dit is vooral relevant met het oog op de gevallen waarbij gezamenlijke beheerplannen met zowel domeinbossen als andere openbare bossen of privé-bossen worden opgemaakt en er dus een combinatie van goedkeuringsprocedures nodig is.

Artikel 8

Artikel 43, §4, betreft onder meer de beroepsprocedures betreffende de goedkeuring van bosbeheersplannen. De wijziging betreft de samenstelling van het comité van beroep. Op vraag van federaal minister van Justitie wordt het zetelen van magistraten in allerhande commissies zoveel mogelijk

beperkt. Daarom wordt in lid 2 van §4 het woord “magistraat” geschrapt.

Artikel 9

Dit artikel betreft de aanvragen door openbare besturen tot vervreemding van openbaar bos. Er is momenteel geen volledige eenduidigheid over de te volgende procedure bij dergelijke aanvragen. Aanvragen bereiken de afdeling via diverse kanalen en door gebrek aan een duidelijke procedure en beoordelingscriteria is het gevaar voor ongelijke behandeling niet onbestaand. Er werden intern bij afdeling Bos & Groen richtlijnen voor de samenstelling van het dossier en beoordelingscriteria opgesteld, waarbij bosbehoud als belangrijkste streefdoel geldt. Het is aangewezen de kernpunten van deze richtlijnen in een besluit van de Vlaamse Regering te gieten.

Hoofdstuk VI

Afvalstoffen

1. Algemeen

1.1 Presti – eco-efficiëntie

In hoofdstuk III van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (hierna het afvalstoffendecreet genoemd) wordt een artikel 8bis ingevoegd dat aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid geeft om in het kader van een preventie- of eco-efficiëntiestimulerend programma voor de subsidiëring van projecten in het kader van deze programma's nadere subsidie-regels vast te stellen.

Naar aanleiding van de adviezen (nrs. 31.858/3 en 33.144/3) van de Raad van State met betrekking tot het vierde en het vijfde preventiestimulerend programma (PRESTI 4 en 5) goedgekeurd bij besluiten van de Vlaamse Regering van 30 november 2001 en 13 december 2002 blijkt dat de rechtsgrond die gevonden werd in een combinatie van artikel 12 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit met een speciale bepaling van de algemene uitgavenbegroting slechts een tijdelijke oplossing biedt voor dat bepaalde begrotingsjaar.

Aangezien het decreet van 2 juli 1981 niet voorziet in een specifieke rechtsgrond voor het verlenen van

subsidies aan preventie- of eco-efficiëntiestimulerende projecten en gelet op de hiervoor vermelde adviezen van de Raad van State wordt met dit voorstel beoogd om via het artikel 8bis een permanente rechtsgrond in het afvalstoffendecreet in te voegen.

Bij de taakomschrijving van de OVAM in artikel 39 van het decreet van 2 juli 1981 wordt via het toevoegen van een punt 18° tevens verduidelijkt dat de OVAM de bevoegde administratie is voor de behandeling van de subsidiedossiers.

Een gelijkaardige wijziging werd doorgevoerd via de artikelen 14 en 15 van het decreet van 5 juli 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002 voor de subsidieregeling voor lagere besturen ten behoeve van opdrachten in uitvoering van de van toepassing zijnde plannen en uitvoeringsplannen bedoeld in artikel 35 van het afvalstoffendecreet. Dezelfde moeilijkheden met betrekking tot de rechtsgrond waren hiervan de oorzaak.

1.2 Milieuheffingen

Daarnaast heeft het voorstel betrekking op een verduidelijking van de heffingsregeling op het meeverbranden van afvalstoffen. Voor het meeverbranden van afvalstoffen in een vergunde inrichting wordt het tarief vastgesteld op het vaste bedrag van 3 euro per ton. Voor gevaarlijke afvalstoffen is dit 4 euro per ton. Het meeverbranden van afvalstoffen wordt wel als nuttige toepassing beschouwd, maar er wordt toch een beperkte milieuheffing voorzien omdat de afvalstoffen definitief vernietigd worden. Door de lagere heffing voor het meeverbranden van afvalstoffen t.o.v. de heffing voor het verbranden van afvalstoffen wordt de afvalverwerkingshiërarchie gerespecteerd. Deze wijziging is ook het gevolg van de omzetting van de Europese richtlijn inzake het verbranden van afvalstoffen, waarin een duidelijk onderscheid gemaakt wordt tussen verbranden en meeverbranden van afvalstoffen. Het onderscheid is vastgelegd in de definities die n.a.v. de omzetting van de richtlijn in Titel II van het VLAREM zijn ingevoerd. Hiermee wordt ook een einde gesteld aan de discussie over het al dan niet heffingsplichtig zijn van de verbranding van afvalstoffen in de cementindustrie. De milieuheffing is duidelijk alleen verschuldigd voor afvalstoffen die omwille van hun calorische waarde in een meeverbrandingsproces ingevoerd

worden. Het nuttig toepassen van afvalstoffen met als hoofddoel grondstoffen in het proces te vervangen is niet heffingsplichtig, ook al bevatten deze afvalstoffen organische elementen.

In het ontwerp wordt ook de vrijstelling voor het verbranden of meeverbranden van restproducten van de verwerking van dierlijk afval aangepast aan de huidige regelgeving.

1.3 Andere wijzigingen

Om juridisch-technische redenen die hierna in de artikelsgewijze bespreking worden verduidelijkt, worden ook de artikelen 3, 12, 13, 37, 54 en 56 van het afvalstoffendecreet gewijzigd.

De nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen van het Fonds voor ambtshalve verwijdering, ingesteld bij de OVAM, werden door het programmadecreet van 19 december 2003 overgedragen naar het Bodembeschermingsfonds. Aangezien de verbintenissen en verplichtingen van het Fonds voor ambtshalve verwijdering eveneens betrekking hebben op de ambtshalve verwijdering van afvalstoffen is het logisch dat de middelen van het BBF ondermeer kunnen aangewend worden voor de ambtshalve verwijdering van afvalstoffen.

2. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 11 en 15

Het nieuwe artikel 8bis van het afvalstoffendecreet biedt de rechtsgrond voor het subsidiëren van preventiestimulerende projecten. Door de toevoeging aan artikel 39 wordt bepaald dat OVAM deze subsidieaanvragen zal beoordelen.

Artikel 10, 12, 13, 14, 19 en 21

Artikel 12 van het afvalstoffendecreet legt een verbod op om afvalstoffen achter te laten of te verwijderen in strijd met de voorschriften van het decreet of zijn uitvoeringsbesluiten. Het begrip “verwijderen” wordt in het afvalstoffendecreet gedefinieerd als de vernietiging en definitieve opslag op of in de bodem en de hierop gerichte handelingen, evenals de handelingen die als dusdanig worden bepaald door de Vlaamse Regering overeenkomstig de geldende Europese voorschriften. Strikt gezien zou

dit betekenen dat bijvoorbeeld het nuttig toepassen van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het afvalstoffendecreet niet verboden is. Hierbij moet er rekening mee gehouden worden dat het begrip verwijdering voor de wijziging van het afvalstoffendecreet in 1994 ruimer was dan het huidige en bijna alle handelingen met afvalstoffen omvatte, zoals o.a. vervoer, sorteren en recycleren.

Het begrip “verwijdering” kwam aldus grotendeels overeen met het huidige begrip “beheer” dat wordt gedefinieerd als de inzameling, het vervoer, de nuttige toepassing en verwijdering van afvalstoffen, met inbegrip van het toezicht op die handelingen en de nazorg voor de stortplaatsen na sluiting. Om de nodige rechtszekerheid te bekomen moet het begrip “verwijdering” worden vervangen door het begrip “beheer”.

Het woord “verwijdert” in artikel 13 van het afvalstoffendecreet is overbodig omdat het begrip “beheert” ook het begrip “verwijdert” inhoudt.

In artikel 37 wordt het begrip “verwijderen” vervangen door het begrip “beheren” zodat het ambtshalve optreden van OVAM in het kader van het afvalstoffendecreet de hele keten omvat van producent tot eindverwerking met inbegrip van de nazorg inzake stortplaatsen, waarvoor OVAM bevoegd is overeenkomstig titel II van het VLAREM.

Ook in de andere artikelen betreft het een louter technische aanpassing voor het begrip “verwijderen”.

Artikel 16 en 17

Artikel 16 moet duidelijkheid verschaffen over de heffingsplicht voor het meeverbranden van afvalstoffen.

Artikel 17 is een aanpassing van de formulering van een bestaande vrijstelling aan de huidige regelgeving.

Artikel 18 en 20

Artikel 54 wordt gewijzigd om de ambtenaren en contractuele personeelsleden te kunnen aanduiden

die toezicht moeten houden op de Verordening dierlijke bijproducten.

Door de wijziging van artikel 56 worden de strafbepalingen van het afvalstoffendecreet van toepassing op bepaalde overtredingen van de hiervoor vermelde verordening. Deze verordening heeft immers een ruimer toepassingsgebied dan het beheer van afvalstoffen en alleen die bepalingen in de verordening die betrekking hebben op het beheer van afvalstoffen, worden strafbaar gesteld.

Deze wijzigingen moeten ook in het VLAREA (het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer) doorgevoerd worden. Gelet op het advies van de Raad van State zal dit met een afzonderlijk besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het VLAREA gebeuren.

Artikel 22

Dit artikel heeft betrekking op het beschikbaar stellen van de middelen van het vorig jaar opgerichte Bodembeschermingsfonds voor ambtshalve verwijderingen van afvalstoffen door OVAM, naast de nu reeds bestaande mogelijkheid voor ambtshalve saneringen.

Hoofdstuk VII

Afvalwater

Artikel 23

Dit hoofdstuk betreft een gewestwaarborg aan de NV Aquafin.

Sedert 29 november 1994 bestaat er – gekoppeld aan de beheersovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin – een affectatieovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest, de NV Aquafin, de EIB en Dexia. Deze overeenkomst heeft betrekking op het geval wanneer de NV Aquafin haar betalingsverplichtingen ten opzichte van de langetermijnfinanciers niet zou nakomen. Op dat moment zal het Vlaamse Gewest de betreffende middelen die het normaal voor de betaling van de financiële lasten aan de NV Aquafin ter beschikking stelt, zelf rechtstreeks aan Dexia, die optreedt als agent van de langetermijnfinanciers, overmaken.

Hoewel in de affectatieovereenkomst expliciet gesteld wordt dat deze overeenkomst geen “sterk-making, borgtocht of garantie vormt”, beschouwt de Nationale Bank de affectatieovereenkomst als een impliciete waarborg. Een decretale onderbouwing voor deze impliciete waarborg is er niet.

Daar de reorganisatie van de watersector (programmadecreet 2004) met zich meebrengt dat er geen vergoeding meer betaald wordt door het Vlaamse Gewest aan de NV Aquafin, kan deze vergoeding ook niet langer geaffecteerd worden. Er wordt daarom voorgesteld om deze affectatie te vervangen door een expliciete gewestwaarborg ten beloop van de totale uitstaande langetermijnkredieten.

Het vermelde maximum moet, ter vervanging van de impliciete waarborg verleent in de affectatieovereenkomst, opgetrokken worden tot de uitstaande (LT) schuld van de NV Aquafin, via een aanpassing van de desbetreffende decreetsbepaling.

Deze waarborg beïnvloedt de ESR95-classificatie niet. Waarborgen, tenzij vaststaat, dat ze zullen uitgewonnen worden bij de verlening ervan, beïnvloeden immers pas het ESR-vorderingensaldo, wanneer en in de mate dat ze worden uitgewonnen. De waarborg, verleend aan de Aquafin-leningen, is van die aard, dat ze niet bij de toekenning ervan moet aangerekend worden. Ten overstaande van de affectatieovereenkomst neemt het Gewest ook geen enkele bijkomend risico t.o.v. de huidige affectatieovereenkomst.

De affectatieovereenkomst zal vanaf dat moment dan ook alleen nog betrekking hebben op de in artikel 53 van de Beheersovereenkomst voorziene beëindigingsvergoeding.

In het programmadecreet is net als in voorgaande jaren reeds een machtiging verleend aan de minister van Leefmilieu en de minister van Financiën en Begroting om een gewestwaarborg te hechten aan de leningen aan te gaan door de NV Aquafin ten belope van maximaal 74.368.058 euro. Er werd tot nu toe nog geen beroep gedaan op het verlenen van de waarborg. Deze gewestwaarborg kan eventueel ook gebruikt worden voor het waarborgen van korte termijn kredieten, bijvoorbeeld als gevolg van de btw-schuld.

Aangezien het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer (hierna het waarborgdecreet genoemd) van toepassing is, is een voorafgaande aanmelding bij de Europese Commissie niet nodig. Het waarborgdecreet voorziet immers in een vergoeding voor de gewestwaarborg, zodat er geen sprake is van concurrentievervalsing.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

versie 3 december 2004

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse Regering is ermee belast, in naam van de leden van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het voorontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Milieueffect- en veiligheidsrapportage

Artikel 2

In artikel 10 van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage worden §3 en §4 vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer een MER-coördinator over een erkenning als MER-coördinator moet beschikken voor het leiden van een team van erkende MER-deskundigen. Tot die datum kan hij op voorstel van de initiatiefnemer door de administratie worden gekozen uit het team van erkende MER-deskundigen dat het rapport opstelt.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer een deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten over deze erkenning moet beschikken. Tot die datum geldt de erkenning als deskundige voor het opstellen van omgevingsveiligheidsrapporten als erkenning voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten.”

HOOFDSTUK III

Landbouw

Artikel 3

In artikel 4, §1 van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouw-productiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw wordt 2° vervangen door wat volgt:

“2° ze heeft een vestiging in het Vlaamse of Brusselse Gewest met een secretariaat waar alle gegevens, nodig voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie, ter beschikking zijn;”

HOOFDSTUK IV

Mestdecreet

Artikel 4

Aan artikel 2, 7°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen wordt een punt e) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“e) ofwel, sinds het aanslagjaar 2000 jaarlijks aangifte is gedaan bij de Mestbank en voor de veeteeltinrichting een definitieve milieuvergunning werd verleend voor 1 januari 2000. Deze veeteeltinrichtingen worden als bestaande beschouwd vanaf 1 januari 2004.”

Artikel 5

In artikel 33ter, §1, c), van hetzelfde decreet wordt een punt 7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7) de regularisatie van de verandering van een veeteeltinrichting, waarvan de milieuvergunning omwille van de verplaatsing van standplaatsen binnen de veeteeltinrichting geheel of gedeeltelijk van rechtswege vervallen is ingevolge toepassing van artikel 28 van het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985. De regularisatie is beperkt tot de in de oorspronkelijke milieuvergunning vergunde mestproductie.”

HOOFDSTUK V

Bosdecreet

Artikel 6

In artikel 41ter, §3, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 wordt het woord “eigenaars” vervangen door het woord “bosbeheerders”.

Artikel 7

In artikel 43, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin “Dat wordt goedgekeurd door de Vlaamse regering” geschrapt.

Artikel 8

In artikel 43, §4, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “magistraat-voorzitter” vervangen door “voorzitter”.

Artikel 9

Tussen het tweede en derde lid van artikel 90 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt: “De Vlaamse Regering kan in een algemeen besluit de samenstelling van het aanvraagdossier, de behandelingstermijn, de procedure en de mogelijk op te leggen voorwaarden regelen.”

HOOFDSTUK VI

Afvalstoffen

Artikel 10

In artikel 3, §3, 2°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “verwerking”.

Artikel 11

In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een artikel 8bis ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 8bis. De Vlaamse regering stelt voor preventiestimulerende en eco-efficiëntiestimulerende programma’s de nadere regels vast waarbinnen aanspraak kan gemaakt worden op een subsidie voor het uitvoeren van projecten in het kader van deze programma’s. De subsidies worden toegekend binnen de perken van de in de begroting opgenomen kredieten.”

Artikel 12

In artikel 12 van hetzelfde decreet wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “beheeren”.

Artikel 13

In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de woorden “of verwijdert” geschrapt.

Artikel 14

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de woorden “verwijderd”, “verwijderen” en “De ambtshalve verwijdering” respectievelijk vervangen door de woorden “beheerd”, “inzamelen, vervoeren en verwerken” en “Het ambtshalve inzamelen, vervoeren en verwerken”.

Artikel 15

Aan artikel 39 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 april 1994, wordt een 18° toegevoegd, dat luidt als volgt :

“18° de behandeling van subsidieaanvragen voor preventie- en eco-efficiëntiestimulerende projecten als bedoeld in artikel 8bis.”

Artikel 16

In artikel 47, §2 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1989 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990, 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 6 juli 2001, 21 december 2001, 5 juli 2002 en 20 december 2002, wordt een 29° ingevoegd, dat luidt als volgt :

“29° In afwijking van 28° :

- a) 3 euro per ton voor het meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van andere dan gevaarlijke afvalstoffen;
- b) 4 euro per ton voor het meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van gevaarlijke afvalstoffen;”

Artikel 17

Artikel 47, §2, 42°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“42° 0 euro per ton voor het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van verwerkte dierlijke vetten, eiwitten en meel van dierlijke oorsprong, verkregen uit categorie 1- en 2-materiaal die conform de Europese, federale en regionale regelgeving vernietigd moeten worden.”

Artikel 18

Artikel 54 eerste lid van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Art.54. Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren en de contractuele personeelsleden die de Vlaamse Regering aanwijst, toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, de Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, de Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, en de Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG.”

Artikel 19

In artikel 54 tweede lid van hetzelfde decreet wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “beheer”.

Artikel 20

In artikel 56 van hetzelfde decreet worden een 10° en 11° toegevoegd, die luiden als volgt :

“10° hij die dierlijke bijproducten van categorie 1, 2 en 3, voor zover ze kunnen beschouwd worden als afvalstoffen, beheert in strijd met de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten;

11° hij die persistente organische verontreinigde stoffen, voor zover ze kunnen beschouwd worden als afvalstoffen, beheert in strijd met de Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG.”

Artikel 21

In artikel X.3.3, §2, 8°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals toegevoegd bij decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tot aanvulling ervan met een titel Agent-schappen tot wijziging van diverse andere wetten en decreten wordt het woord “verwijdering” vervan-gen door het woord “verwerking”.

Artikel 22

In artikel 9.1, §1, 1° en 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer worden een c), d) en e) toegevoegd, die luiden als volgt :

- “c) Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen;
- d) Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten;
- e) Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG;”

Artikel 23

In artikel 9.1, §2 van hetzelfde besluit worden de woorden “,Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen, Verorde-ning (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG” toegevoegd.

Artikel 24

In artikel 9.2 van hetzelfde besluit worden de woorden “Verordening (EG) nr. 2037/2000, Verordening (EG) nr. 1774/2002 en Verordening (EG) nr. 850/2004” toegevoegd.

Artikel 25

Artikel 19 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt vervangen door wat volgt :

“Art. 19. De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor de gehele of gedeeltelijk financiering van :

- 1° de sanering van terreinen met inbegrip van de verwerving van de bedoelde terreinen;
 - 2° toelagen voor de sanering van terreinen;
 - 3° de ambtshalve verwijdering van afvalstoffen;
 - 4° aanvullende uitgaven die betrekking hebben op de uitgaven vermeld onder 1°, 2° en 3° van dit artikel.
- Het Vlaams Parlement bepaalt elk jaar via het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap het bedrag aan vastleggingskredieten en ordonnanceringskredieten die voor het Fonds in de begroting van de OVAM worden ingeschreven en de aard van de uitgaven.”

HOOFDSTUK VII

Inwerkingtreding

Artikel 26

De bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2005, met uitzondering van artikel 10 en 14 die uitwerking hebben vanaf 1 januari 2004.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

versie 24 december 2004 – artikel 23

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende de diverse regelingen inzake leefmilieu en landbouw

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse Regering is ermee belast, in naam van de leden van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het voorontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Milieueffect- en veiligheidsrapportage

Artikel 2

In artikel 10 van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage worden §3 en §4 vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer een MER-coördinator over een erkenning als MER-coördinator moet beschikken voor het leiden van een team van erkende MER-deskundigen. Tot die datum kan hij op voorstel van de initiatiefnemer door de administratie worden gekozen uit het team van erkende MER-deskundigen dat het rapport opstelt.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer een deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten over deze erkenning moet beschikken. Tot die datum geldt de erkenning als deskundige voor het opstellen van omgevingsveiligheidsrapporten als erkenning voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten.”

HOOFDSTUK III

Landbouw

Artikel 3

In artikel 4, §1, van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouw-productiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw wordt 2° vervangen door wat volgt:

“2° ze stelt op eenvoudig verzoek alle gegevens ter beschikking nodig voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie;”.

HOOFDSTUK IV

Mestdecreet

Artikel 4

Aan artikel 2, 7°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen wordt een punt e) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“e) ofwel, sinds het aanslagjaar 2000 jaarlijks aangifte is gedaan bij de Mestbank en voor de veeteeltinrichting een definitieve milieuvergunning werd verleend voor 1 januari 2000. Deze veeteeltinrichtingen worden als bestaande beschouwd vanaf 1 januari 2004.”

Artikel 5

In artikel 33ter, §1, c), van hetzelfde decreet wordt een punt 7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7) de regularisatie van de verandering van een veeteeltinrichting, waarvan de milieuvergunning omwille van de verplaatsing van standplaatsen binnen de veeteeltinrichting geheel of gedeeltelijk van rechtswege vervallen is ingevolge toepassing van artikel 28 van het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985. De regularisatie is beperkt tot de in de oorspronkelijke milieuvergunning vergunde mestproductie.”

HOOFDSTUK V

Bosdecreet

Artikel 6

In artikel 41ter, §3, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 wordt het woord “eigenaars” vervangen door het woord ‘bosbeheerders’.

Artikel 7

In artikel 43, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin “Dat wordt goedgekeurd door de Vlaamse regering” geschrapt.

Artikel 8

In artikel 43, §4, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “magistraat-voorzitter” vervangen door “voorzitter”.

Artikel 9

Tussen het tweede en derde lid van artikel 90 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt: “De Vlaamse Regering kan in een algemeen besluit de samenstelling van het aanvraagdossier, de behandelingstermijn, de procedure en de mogelijk op te leggen voorwaarden regelen.”

HOOFDSTUK VI

Afvalstoffen

Artikel 10

In artikel 3, §3, 2°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “verwerking”.

Artikel 11

In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een artikel 8bis ingevoegd, dat luidt als volgt :
“Art. 8bis. De Vlaamse Regering stelt voor preventiestimulerende en eco-efficiëntiestimulerende programma’s de nadere regels vast waarbinnen aanspraak kan gemaakt worden op een subsidie voor het uitvoeren van projecten in het kader van deze programma’s. De subsidies worden toegekend binnen de perken van de in de begroting opgenomen kredieten.”

Artikel 12

In artikel 12 van hetzelfde decreet wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “beheeren”.

Artikel 13

In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de woorden “of verwijdert” geschrapt.

Artikel 14

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de woorden “verwijderd”, “verwijderen” en “De ambtshalve verwijdering” respectievelijk vervangen door de woorden “beheerd”, “inzamelen, vervoeren en verwerken” en “Het ambtshalve inzamelen, vervoeren en verwerken”.

Artikel 15

Aan artikel 39 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 april 1994, wordt een 18° toegevoegd, dat luidt als volgt :

“18° de behandeling van subsidieaanvragen voor preventie- en eco-efficiëntiestimulerende projecten als bedoeld in artikel 8bis.”

Artikel 16

In artikel 47, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1989 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990, 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 6 juli 2001, 21 december 2001, 5 juli 2002 en 20 december 2002, wordt een 29° ingevoegd, dat luidt als volgt :

“29° In afwijking van 28° :

- a) 3 euro per ton voor het meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van andere dan gevaarlijke afvalstoffen;
- b) 4 euro per ton voor het meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van gevaarlijke afvalstoffen;”

Artikel 17

Artikel 47, §2, 42°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“42° 0 euro per ton voor het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van verwerkte dierlijke vetten, eiwitten en meel van dierlijke oorsprong, verkregen uit categorie 1- en 2-materiaal die conform de Europese, federale en regionale regelgeving vernietigd moeten worden.”

Artikel 18

Artikel 54 eerste lid van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Art.54. Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren en de contractuele personeelsleden die de Vlaamse Regering aanwijst, toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, de Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, de Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, en de Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigende stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG.”

Artikel 19

In artikel 54 tweede lid van hetzelfde decreet wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “beheer”.

Artikel 20

In artikel 56 van hetzelfde decreet worden een 10° en 11° toegevoegd, die luiden als volgt :

“10° hij die dierlijke bijproducten van categorie 1, 2 en 3, voor zover ze kunnen beschouwd worden als afvalstoffen, beheert in strijd met de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten;

11° hij die persistente organische verontreinigde stoffen, voor zover ze kunnen beschouwd worden als afvalstoffen, beheert in strijd met de Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG.”

Artikel 21

In artikel X.3.3, §2, 8°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals toegevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tot aanvulling ervan met een titel Agent-schappen en tot wijziging van diverse andere wetten en decreten wordt het woord “verwijdering” vervan-gen door het woord “verwerking”.

Artikel 22

Artikel 19 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt vervangen door wat volgt :

“Art. 19. De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor de gehele of gedeeltelijk financie-ring van :

1° de sanering van terreinen met inbegrip van de verwerving van de bedoelde terreinen;

2° toelagen voor de sanering van terreinen;

3° het ambtshalve inzamelen, vervoeren en verwerken van afvalstoffen;

4° aanvullende uitgaven die betrekking hebben op de uitgaven vermeld onder 1°, 2° en 3° van dit artikel. Het Vlaams Parlement bepaalt elk jaar via het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeen-schap het bedrag aan vastleggingskredieten en ordonnanceringskredieten die voor het Fonds in de begro-ting van de OVAM worden ingeschreven en de aard van de uitgaven.”

HOOFDSTUK VII

Afvalwater

Artikel 23

De Vlaamse minister, van Leefmilieu, en de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, worden gemachtigd de waarborg van het Vlaamse Gewest te hechten aan leningen van de NV Aquafin, ter finan-ciering van de opgedragen investeringsprojecten, ten beloop van 1.200.000.000 euro, met het oog op het uitvoeren van de beheersovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin. In afwijking van het waarborgdecreet is ten aanzien van de bestaande leningen die vandaag door de affectatieovereenkomst zijn gedekt, geen waarborgpremie verschuldigd.

HOOFDSTUK VIII

Inwerkingtreding

Artikel 24

De bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2005, met uitzondering van artikel 11 en 15 die uitwerking hebben vanaf 1 januari 2004, en artikel 16 dat uitwerking heeft vanaf 1 juli 2005.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Kris PEETERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

van 14 december 2004

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 37.894/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 10 december 2004 door de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw", heeft op 14 december 2004 het volgende advies gegeven:

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

"voorliggend ontwerp van decreet diverse dringende bepalingen bevat die noodzakelijk zijn om de begrotingsdoelstellingen voor volgend jaar te kunnen halen. De bepalingen werden enkel niet opgenomen in het programmadecreet omwille van het ontbreken van een rechtstreekse budgettaire link".

De Raad van State, afdeling wetgeving, ziet niet direct in welk opzicht de in het ontwerp opgenomen bepalingen noodzakelijk zouden zijn om de begrotingsdoelstellingen voor 2005 te halen. Ook de samen met het ontwerp voorgelegde stukken laten niet toe dat verband te leggen. Het is onder het voorbehoud dat de ontworpen bepalingen effectief noodzakelijk zijn om de begrotingsdoelstellingen voor volgend jaar te halen, dat dit advies wordt gegeven.

*

* *

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

*

* *

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

3. Luidens het ontworpen artikel 4, § 1, 2°, van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw, moet een vereniging om erkend te worden "een vestiging (hebben) in het Vlaamse of Brusselse Gewest met een secretariaat waar alle gegevens, nodig voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie, ter beschikking zijn".

Die ontworpen bepaling moet blijkbaar zo begrepen worden dat is vereist dat er in één van de genoemde gewesten een permanente georganiseerde aanwezigheid is, waar de controle en de uitoefening van de steunmaatregel in kwestie uitgeoefend kunnen worden ⁽¹⁾.

Zelfs indien kan worden aangetoond dat het vestigingsvereiste relevant is met het oog op de controle en de uitoefening van de steunmaatregel, kan, omwille van de territoriale begrenzing van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, niet bepaald worden dat de vereniging een vestiging mag hebben in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. De voorgeschreven controle mag immers alleen geschieden op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Met de ontworpen wijziging zou de decreetgever zijn bevoegdheid dus overschrijden.

Artikel 22

4. Artikel 22 van het ontwerp van decreet beoogt artikel 9.1, § 1, 1° en 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer aan te vullen met een aantal bepalingen.

⁽¹⁾ Bv. een kantoor of een filiaal. Er lijkt niet vereist te zijn dat ook de zetel van de vereniging gevestigd is in het Vlaamse Gewest of in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Voorzover niet wordt geraakt aan voorbehouden bevoegdheden van de uitvoerende macht en voorzover de decreetgever zich hiermee geen uitvoeringsbevoegdheid toe-eigent, is het wijzigen van reglementaire normen bij decreet principieel mogelijk. Zulk procédé is echter niet aan te raden. Het impliceert immers dat de gewijzigde reglementaire bepalingen later niet meer door de uitvoerende macht kunnen worden gewijzigd, maar dat dienaangaande een optreden van de decreetgever is vereist. Dit is vooral ongelukkig wanneer, zoals in artikel 22 van het ontwerp, een artikel van een besluit slechts in een aantal onderdelen wordt gewijzigd.

Het verdient daarom aanbeveling artikel 22 uit het ontwerp te lichten, en bij besluit van de Vlaamse regering de daarin bedoelde wijzigingen aan te brengen in het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 5 december 2003.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. G. SCHEPPERS, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

MiNa-Raad**Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen**Openbaar adviesorgaan ten behoeve van de Vlaamse regering
en van het Vlaams Parlement

De heer Yves Leterme
Minister-president van de Vlaamse
Regering
Martelaarsplein 19
1000 Brussel

Datum: 21 december 2004
Uw ref.: FB2/2004/BUD013
Onze ref.: 03.04/L1/04/915
Betreft: Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw

Mijnheer de minister-president,

Op 14 december 2004 ontving de MiNa-Raad uw vraag om spoedig advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen t.a.v. de beleidsdomeinen Leefmilieu en Landbouw. Na een eerste beoordeling van de inhoud van dit voorontwerp is de MiNa-Raad van mening dat een aantal elementen van dit zogenaamde verzameldecreet inhoudelijk een meer grondige overweging verdienen. De opname van de voorgestelde bepalingen in een voorontwerp van decreet dat via een spoedprocedure wordt behandeld is bijgevolg niet voor elk onderdeel opportuun. De Raad wenst op dit ogenblik enkel op twee onderdelen een meer specifieke opmerking te formuleren. Deze opmerkingen betreffen meer in het bijzonder de hoofdstukken inzake de milieueffect- en veiligheidsrapportage en inzake de afvalstoffen.

Wat betreft de milieueffect- en veiligheidsrapportage verlengt het decreet met onbeperkte duur een overgangsregeling die reeds op 13 augustus 2004 was afgelopen. Het gaat om een overgangsperiode voor het uitvaardigen van een uitvoeringsbesluit m.b.t. de erkenning van een MER-coördinator en van een erkend deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten. Deze verlenging is in de huidige situatie terecht maar de MiNa-Raad merkt op dat hij reeds op 22 januari van 2004 advies uitbracht over een ontwerpbesluit dat hier voor een regeling voorzag. De Vlaamse Regering had op dit ontwerp (waarover ook de Raad van State advies heeft uitgebracht) kunnen verder bouwen. In plaats daarvan kiest de Vlaamse Regering er echter voor om pas halfweg 2005 een geïntegreerd uitvoeringsbesluit voor het MER/VR-decreet uit te werken. Pas op dat ogenblik zal een grondige beoordeling van de echte betekenis van de nu voorgestelde wijzigingen mogelijk zijn.

Kliniekstraat 25, 4de verdieping, 1070 Brussel

tel: 02-558 01 30 • fax: 02-558 01 31

e-mail: info@minaraad.be • <http://www.minaraad.be>

Wat betreft de afvalstoffen introduceert het verzameldecreet een heffing op het 'mee' verbranden van afvalstoffen. Op dit ogenblik is deze verbranding van afvalstoffen vrijgesteld van heffingen. Het opleggen van een heffing (van 3 en 4 euro voor het meeverbranden van respectievelijk afval en gevaarlijk afval) wordt in dit licht door de Vlaamse Regering gezien als een juridische correctie. De Raad stelt vast dat heffingstarieven voor het afvalbeleid ook in het verleden vaak via het klassieke programmadecreet en de bijhorende spoedprocedure werden bijgesteld, wat een inhoudelijke beoordeling moeilijk maakt. Dit geldt in het bijzonder voor de nu voorgestelde bepalingen, die mogelijk tot een verschuiving in de aanwending van afvalstoffen kunnen leiden. De Raad zal zich in een later stadium inhoudelijk over dit vraagstuk uitspreken en adviseert de Vlaamse Regering om deze kwestie grondiger en in een breder perspectief te bekijken. Het voorliggende dossier geeft op dit ogenblik immers onvoldoende aan wat de effecten van de voorgestelde bepalingen zijn op de ladder van Lansink, op de totale milieudruk van de afvalverwerking en op de algemene beleidsdoelstellingen van het afvalbeleid. Het zou goed zijn om deze discussie ten gronde te voeren op het ogenblik dat de lopende studie rond deze problematiek zal afgerond zijn (naar verluidt medio 2005) om er vervolgens meer onderbouwde voorstellen op te stoelen. Bovendien zal het decreet onmogelijk nog op 1 januari 2005 in voege kunnen treden. De heffing 'retroactief' toch vanaf die datum opleggen is geen voorbeeld van behoorlijk bestuur, een principe waar de huidige Vlaamse Regering wil op stoelen. In dat licht bekeken beveelt de Raad aan om meer tijd voor dit belangrijke vraagstuk uit te trekken en in de loop van 2005 een meer algemene en onderbouwde hervorming van het heffingenbeleid inzake afvalstoffen uit te werken en voor te stellen.

Mijnheer de minister-president,

Wij hopen U met dit kort briefadvies van dienst te zijn geweest.

Met de meeste hoogachting,

Em. Prof. Dr. Rudi Verheyen
Voorzitter MiNa-Raad

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

van 11 januari 2005

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.006/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 5 januari 2005 door de minister-president van de Vlaamse Regering verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw", heeft op 11 januari 2005 het volgende advies gegeven:

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

"door de reorganisatie van de watersector vanaf 1 januari 2005 (via het programmadecreet). Hierdoor wordt niet langer een vergoeding betaald door het Vlaamse Gewest aan de NV Aquafin, zodat deze vergoeding ook niet meer geëffectueerd kan worden. Voor dit probleem moet dringend een oplossing goedgekeurd worden".

*

* *

2. Op 10 december 2004 heeft de minister-president van de Vlaamse Regering de Raad van State, afdeling wetgeving, verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw. Over dit voorontwerp van decreet heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, op 14 december 2004 advies 37.894/3 gegeven.

Hoewel het volledige voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw opnieuw bij de voorliggende adviesaanvraag is gevoegd, blijkt dat de vraag om advies thans beperkt is tot een nieuw ontworpen artikel 23.

Het voorliggende advies heeft dan ook enkel op dat artikel betrekking.

*

* *

.../...

3. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de ~~steller~~ van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

*
* *

Artikel 23

4. Luidens het ontworpen artikel 23, eerste volzin, worden "de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu, en de Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begroting, (...) gemachtigd de waarborg van het Vlaamse Gewest te hechten aan leningen van de NV Aquafin, ter financiering van de opgedragen investeringsprojecten, ten beloop van 1.200.000.000 euro, met het oog op het uitvoeren van de beheersovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin".

Uit de memorie van toelichting bij die bepaling blijkt dat de stellers zich ervan bewust zijn dat de in het ontwerp bedoelde maatregel beschouwd kan worden als een steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

Overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag, moet de Europese Commissie op de hoogte gebracht worden van het voornemen om zulke maatregel in te voeren.

Bijgevolg moet artikel 23 van het ontwerp worden aangemeld. Uit de aan de Raad van State medegedeelde stukken blijkt niet dat de aanmelding reeds heeft plaatsgevonden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer PEETERS Kris
Vlaams minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur
Koning Albert II-laan 20 bus 1

1000 BRUSSEL

Betreft : SERV-Advies verzameldecreet leefmilieu en landbouw

Mijnheer de Minister,

Conform het SERV-decreet, werd de raad op 4 januari 2005 om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw. De adviestermijn werd gezien de hoogdringendheid beperkt tot en met 12 januari 2005.

Omwille de beperkte adviestermijn heeft de SERV beslist om zich niet ten gronde uit te spreken over het voorliggende voorontwerp van verzameldecreet. Het onderstaande SERV-advies beperkt zich daarom tot enkele algemene bemerkingen bij het voorliggend voorontwerp. De raad behoudt zich het recht voor om in latere fase meer uitgebreid over de voorstellen te adviseren.

Vooreerst vindt de SERV het een goede zaak dat een aantal dringende maatregelen via een 'verzameldecreet' aangepakt worden en niet via het programmadecreet. Reeds eerder heeft de raad namelijk naar aanleiding van de advisering over programmadecreten gesteld dat het niet aangewezen is om in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen vast te stellen die dit kader overstijgen.

Wel merkt de raad op dat het voorliggende verzameldecreet ook maatregelen bevat die minder dringend zijn en die beter afzonderlijk zouden worden geregeld. Dit zou de transparantie en de coherentie van de regelgeving ten goede komen.

In het bijzonder denkt de raad hierbij aan de wijzigingen die het voorontwerp van verzameldecreet aanbrengt aan de milieuheffingen (hoofdstuk VI). Het voorliggend voorontwerp introduceert met name een heffing op de meeverbranding van afvalstoffen. Er wordt echter geen informatie beschikbaar gesteld over de effecten van een dergelijke heffing, bijvoorbeeld op de aanwending van afvalstoffen. Ook is het onduidelijk wat de gevolgen zullen zijn op de inkomsten van de overheid en op de uitgaven van de bedrijven. Verder is er geen informatie voorhanden over de mate de waarin de verhouding tussen de heffing op meeverbranden enerzijds en op storten anderzijds verandert en over hoe dit de afvalbeheerhiërarchie beïnvloedt. Bovendien is het onduidelijk of de voorgestelde regeling voldoet aan alle Europese regels en rechtspraak terzake. De SERV meent in ieder geval dat een afzonderlijke regelgeving, die niet bij hoogdringendheid tot stand moet komen, wel zou toelaten om de regeling grondiger te onderbouwen en te documenteren. Bovendien biedt

terk door overleg

SERV

een afzonderlijke regeling met een normale adviesprocedure betere waarborgen voor een grondige, afgewogen advisering en parlementaire behandeling.

Verder vraagt de SERV om de aanpassingen aan de afvalheffingen beter te kaderen in een ruimere visie over de aanpak van afvalstoffen in het algemeen en over de meeverbranding van afvalstoffen in het bijzonder én over de rol van de milieuheffingen in het milieubeleidsinstrumentarium. In het verleden heeft de raad trouwens meermaals beklemtoond dat gefragmenteerde wijzigingen aan de milieuheffingen niet wenselijk zijn, zolang een globale visie over de financiering van het milieubeleid en de milieuheffingen niet is vastgelegd. Hoewel meermaals aangekondigd, blijft een dergelijke visie tot nader order uit.

Wat de bepalingen over de milieueffect- en veiligheidsrapportage betreft (hoofdstuk II van het voorontwerp van decreet), stemt de raad in met de vooropgestelde verlenging van de overgangperiode voor de erkenning van MER-coördinatoren en van deskundigen voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten. Toch betreurt hij dat deze verlenging noodzakelijk werd omdat de Vlaamse regering terzake nog geen uitvoeringsbesluit vaststelde.

Verder verwelkomt de SERV de aanpassingen aan het mestdecreet (hoofdstuk IV). Zij lossen o.a. de knelpunten op inzake de nutriëntenhalte voor niet-bestaande inrichtingen door de definitie van bestaande veeteeltinrichtingen te verruimen.

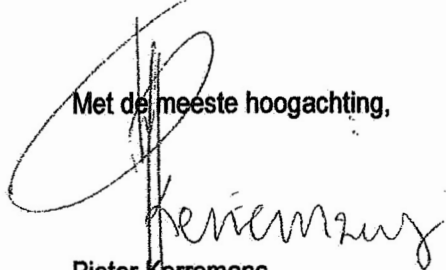
Wel wijst de raad erop dat deze aanpassingen geen oplossing betekenen voor de paardenhouderijen die tussen 1996 en 1999 in exploitatie waren en die conform de decreetswijziging van 11 mei 1999 vóór 1 december 2000 een milieuvergunning aanvroegen. Aangezien de milieuvergunningen voor deze inrichtingen werden verleend na 1 januari 2000, ressorteren zij immers niet onder de definitie van een bestaande veeteeltinrichting.

Daarnaast vraagt de raad dat de regularisatie die art. 5 van het voorontwerp voorziet voor veranderingen aan inrichtingen voor zover dit geen stijging inhoudt ten opzichte van de oorspronkelijk vergunde productie, ook zou gelden voor laattijdige hernieuwingen van vergunningen waarbij eveneens het stand-still-principe gerespecteerd wordt. Het verval van de vergunning en dus van de nutriëntenhalte is volgens de SERV immers een buitenproportionele sanctie voor een administratieve nalatigheid.

Tot slot heeft de raad bedenkingen bij de retro-actieve inwerkingtreding van een aantal bepalingen van dit voorontwerp (hoofdstuk VIII). Dit beantwoordt volgens de SERV niet aan de principes van behoorlijk bestuur.

De SERV hoopt dat u met bovenstaande bemerkingen rekening kan houden.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
Administrateur-generaal

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse Regering is ermee belast, in naam van de leden van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Milieueffect- en veiligheidsrapportage

Artikel 2

In artikel 10 van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage worden §3 en §4 vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer een MER-coördinator over een erkenning als MER-coördinator moet beschikken voor het leiden van een team van erkende MER-deskundigen. Tot die datum kan hij op voorstel van de initiatiefnemer door de administratie worden gekozen uit het team van erkende MER-deskundigen dat het rapport opstelt.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer een deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten over deze erkenning moet beschikken. Tot die datum geldt de erkenning als deskundige voor het opstellen van omgevingsveiligheidsrapporten als erkenning voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten.”.

HOOFDSTUK III

Landbouw

Artikel 3

In artikel 4, §1, van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw wordt 2° vervangen door wat volgt:

“2° ze stelt op eenvoudig verzoek alle gegevens ter beschikking nodig voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie;”.

HOOFDSTUK IV

Mestdecreet

Artikel 4

Aan artikel 2, 7°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen wordt een punt e) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“e) ofwel, sinds het aanslagjaar 2000 jaarlijks aangifte is gedaan bij de Mestbank en voor de veeteeltinrichting een definitieve milieuvergunning werd verleend voor 1 januari 2000. Deze veeteeltinrichtingen worden als bestaande beschouwd vanaf 1 januari 2004.”.

Artikel 5

In artikel 33ter, §1, c), van hetzelfde decreet wordt een punt 7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7) de regularisatie van de verandering van een veeteeltinrichting, waarvan de milieuvergunning omwille van de verplaatsing van stand-

plaatsen binnen de veeteeltinrichting geheel of gedeeltelijk van rechtswege vervallen is ingevolge toepassing van artikel 28 van het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985. De regularisatie is beperkt tot de in de oorspronkelijke milieuvergunning vergunde mestproductie.”.

HOOFDSTUK V

Bosdecreet

Artikel 6

In artikel 41ter, §3, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 wordt het woord “eigenaars” vervangen door het woord “bosbeheerders”.

Artikel 7

In artikel 43, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin “Dat wordt goedgekeurd door de Vlaamse regering” geschrapt.

Artikel 8

In artikel 43, §4, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “magistraat-voorzitter” vervangen door “voorzitter”.

Artikel 9

Tussen het tweede en derde lid van artikel 90 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt: “De Vlaamse Regering kan in een algemeen besluit de samenstelling van het aanvraagdossier, de behandelingstermijn, de procedure en de mogelijk op te leggen voorwaarden regelen.”.

HOOFDSTUK VI

Afvalstoffen

Artikel 10

In artikel 3, §3, 2°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “verwerking”.

Artikel 11

In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een artikel 8bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 8bis

De Vlaamse Regering stelt voor preventiestimulerende en eco-efficiëntiestimulerende programma’s de nadere regels vast waarbinnen aanspraak kan gemaakt worden op een subsidie voor het uitvoeren van projecten in het kader van deze programma’s. De subsidies worden toegekend binnen de perken van de in de begroting opgenomen kredieten.”.

Artikel 12

In artikel 12 van hetzelfde decreet wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “beheeren”.

Artikel 13

In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de woorden “of verwijderd” geschrapt.

Artikel 14

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de woorden “verwijderd”, “verwijderen” en “De ambtshalve verwijdering” respectievelijk vervangen door de woorden “beheerd”, “inzamelen, vervoeren en verwerken” en “Het ambtshalve inzamelen, vervoeren en verwerken”.

Artikel 15

Aan artikel 39 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 april 1994, wordt een 18° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“18° de behandeling van subsidieaanvragen voor preventie- en eco-efficiëntiestimulerende projecten als bedoeld in artikel 8bis.”.

Artikel 16

In artikel 47, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1989 en gewijzigd

bij de decreten van 21 december 1990, 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 6 juli 2001, 21 december 2001, 5 juli 2002 en 20 december 2002, wordt een 29° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“29° In afwijking van 28°:

- a) 3 euro per ton voor het meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van andere dan gevaarlijke afvalstoffen;
- b) 4 euro per ton voor het meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van gevaarlijke afvalstoffen;”

Artikel 17

Artikel 47, §2, 42°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“42° 0 euro per ton voor het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van verwerkte dierlijke vetten, eiwitten en meel van dierlijke oorsprong, verkregen uit categorie 1- en 2-materiaal die conform de Europese, federale en regionale regelgeving vernietigd moeten worden.”.

Artikel 18

Artikel 54 eerste lid van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 54

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren en de contractuele personeelsleden die de Vlaamse Regering aanwijst, toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, de Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, de Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, en de Verordening (EG) nr. 850/2004

van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG.”.

Artikel 19

In artikel 54 tweede lid van hetzelfde decreet wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “beheer”.

Artikel 20

In artikel 56 van hetzelfde decreet worden een 10° en 11° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “10° hij die dierlijke bijproducten van categorie 1, 2 en 3, voor zover ze kunnen beschouwd worden als afvalstoffen, beheert in strijd met de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten;
- 11° hij die persistente organische verontreinigde stoffen, voor zover ze kunnen beschouwd worden als afvalstoffen, beheert in strijd met de Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG.”.

Artikel 21

In artikel X.3.3, §2, 8°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals toegevoegd bij decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tot aanvulling ervan met een titel Agentschappen tot wijziging van diverse andere wetten en decreten wordt het woord “verwijdering” vervangen door het woord “verwerking”.

Artikel 22

Artikel 19 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 19

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor de gehele of gedeeltelijk financiering van:

- 1° de sanering van terreinen met inbegrip van de verwerving van de bedoelde terreinen;
- 2° toelagen voor de sanering van terreinen;
- 3° het ambtshalve inzamelen, vervoeren en verwerken van afvalstoffen;
- 4° aanvullende uitgaven die betrekking hebben op de uitgaven vermeld onder 1°, 2° en 3° van dit artikel.

Het Vlaams Parlement bepaalt elk jaar via het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap het bedrag aan vastleggingskredieten en ordonnanceringskredieten die voor het Fonds in de begroting van OVAM worden ingeschreven en de aard van de uitgaven.”.

HOOFDSTUK VII

Afvalwater

Artikel 23

De Vlaamse minister voor Leefmilieu, en de Vlaamse minister voor Financiën en Begroting, worden gemachtigd de waarborg van het Vlaamse Gewest te hechten aan leningen van de NV Aquafin, ter financiering van de opgedragen investeringsprojecten, ten beloop van 1.200.000.000 euro, met het oog op het uitvoeren van de beheersovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin. In afwijking van het waarborgdecreet is ten aanzien van de bestaande leningen die vandaag door de affectatieovereenkomst zijn gedekt, geen waarborgpremie verschuldigd.

HOOFDSTUK VIII

Inwerkingtreding

Artikel 24

De bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2005, met uitzondering van artikel 11 en 15 die uitwerking hebben vanaf 1 januari 2004, en artikel 16 dat uitwerking heeft vanaf 1 juli 2005.

Brussel, 21 januari 2005.

*De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS
